

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 30 czerwca 1956 r. Nr 12 Poz. 74—84

TREŚĆ

74

ZARZĄDZENIE Nr 96

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 25 kwietnia 1956 r.

w sprawie usprawnień w zakresie dokonywania zmian miejsc pracy absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

(L. dz. K.A.W2/1/56)

W celu usprawnienia dotychczasowego sposobu załatwiania spraw dotyczących zmian miejsc pracy, określonych w nakazach pracy absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych, zatrudnionych w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli zarządza się, co następuje:

§ 1. Decyzje w sprawie zmian miejsc pracy zatrudnionych na podstawie nakazów pracy absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych wydają:

1) dyrektor centralnego zarządu (zarządu) — w przypadku jeżeli chodzi o zmianę miejsca pracy w ramach centralnego zarządu (zarządu),
2) Dyrektor Departamentu Kadr — w przypadku jeżeli chodzi o zmianę miejsca pracy między zakładami pracy nadzorowanymi przez różne centralne zarządy (zarządy) — na wniosek zainteresowanych centralnych zarządów (zarządów).

§ 2. Dyrektorowi Departamentu Kadr przekazuje się uprawnienia wynikające z niżej powołanych przepisów zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 4 maja 1951 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Mon. Pol. Nr A-44, poz. 577):

a) uprawnienia wynikające z § 15 z wyjątkiem uprawnień dotyczących przypadków określonych w § 1 niniejszego zarządzenia,
b) uprawnienia z § 17.

§ 3. Dyrektor Departamentu Kadr ustali szczegółowe wytyczne w sprawie sposobu dokonywania zmian miejsc pracy absolwentów zatrudnionych w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1956 r.

Minister **R. Piotrowski**

75

ZARZĄDZENIE Nr 97

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 kwietnia 1956 r.

w sprawie zmiany niektórych jednolitych norm pracy z zakresu robót transportowych wewnętrznych.

(L. dz. ZP/N/1155/56)

W wykonaniu uchwały Nr 134/56 Prezydium Rządu z dnia 24 marca 1956 r. w sprawie zmiany niektórych jednolitych norm pracy z zakresu robót transportowych wewnętrznych, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zmiany norm pracy w Katalogu Norm i Stawek Jednostkowych dział 1 — „Roboty transportowe wewnętrzne", rozdział V „Podnoszenie ładunków" — dokonane powołaną na wstępie uchwałą Nr 134/56 Prezydium Rządu — należy wprowadzić w życie z dniem 1 czerwca 1956 r.

2. Z uwzględnieniem zmian, o których mowa w ust. 1, ustalony zostaje jednolity tekst § 1. 7 i § 1. 8 Katalogu Norm i Stawek Jednostkowych dział 1, podany w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Wprowadzenie w życie zmian norm pracy, o których mowa w § 1, powinno nastąpić z zachowaniem postanowień § 9 ust. 1, 2 i 4 zarządzenia Nr 75 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 marca 1956 r. w sprawie przeglądów, zmian i wprowadzania norm pracy w przedsiębiorstwach, (Dz. Urz. MBMiO Nr 7, poz. 49).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 26 kwietnia 1956 r.

Minister wz. **E. Świrkowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 97 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 kwietnia 1956 r.

I. § 1. 7. **Podnoszenie za pomocą krążków i wielokrążków.**

Przy podnoszeniu ładunków o ciężarze do 30 kg, pracuje 2 robotników (jeden na dole, drugi na górze), przy podnoszeniu ładunków o ciężarze ponad 30 kg — 3 robotników (2 na dole i 1 na górze).

Opis robót.

Napełnienie wiadra lub szaflika (zaprawą, ewentualnie innymi materiałami). Doniesienie ładunku z odległości do 10 m. Zaczepienie wiadra, szaflika, wiązki itp.

Podniesienie ładunku. Odczepienie i odniesienie ładunku na stanowisko robocze na odległość do 10 m. Wykonanie wszystkich czynności, związanych z transportem naczyń (opakowań) po rozładowaniu — na miejsce załadowania.

Skład zespołu.

Robotnik transportowy — 3 kat. (2.740)

Normy czasu i stawki jednostkowe na 1 tonnę

Rodzaj robót	Podnoszenie materiałów		Nr
	sypkich i cie-kłych w wia-drach, szafli-kach itp.	w wiązkach lub luzem, jak: deski, rury, szablony itp.	
	a	b	
Podniesienie ładunku na wysokość do 8 m	8.00 / 21.90	14.80 / 40.60	1
Dodatek za następne (ponad 8 m) 4 m podniesienia ładunku	1.20 / 3.29	2.40 / 6.60	2

Uwagi:

1. Normy czasu i stawki jednostkowe dotyczą wykonywania wszystkich czynności (wg opisu robót) przez zespół robotników transportowych.
2. W przypadku dokonywania na górze (rusztowaniu) czynności, związanych z transportem ładunków przez brygadę tynkarską, murarską lub inną, należy do norm czasu i stawek jednostkowych stosować:
   a) dla zespołu transportowego ładującego i podnoszącego współczynnik 0,75,
   b) dla zespołu tynkarskiego, murarskiego itp., odbierającego ładunek — współczynnik 0,25.
3. Ilość podniesionego materiału należy obliczać wg ilości wbudowanej.
   Ciężar naczyń i innych opakowań został uwzględniony w normach czasu i stawkach jednostkowych i w związku z tym nie należy go doliczać do ciężaru wbudowanego materiału.

II. § 1. 8. **Podnoszenie za pomocą wciągarek ręcznych.**
Normy czasu i stawki jednostkowe obowiązują dla:
a) wciągarki o udźwigu do 0,5 t.
b) wciągarki o udźwigu ponad 0,5 t.

Opis robót.

Doniesienie ładunku (przygotowanej wiązki lub pojedynczego elementu) z odległości do 10 m. Umocowanie ładunku do haka. Podniesienie ładunku. Odczepienie ładunku. Opuszczenie liny.

Skład zespołu.

a) dla wciągarki o udźwigu do 0,5 t: 2 linowi 3 kt.
1 robotnik transportowy 3 kat. (2.740),
b) dla wciągarki o udźwigu ponad 0,5 t: 2 linowi 3 kt.
2 robotnicy transportowi 3 kt. (2.740).

Normy czasu i stawki jednostkowe na 1 tonnę.

Rodzaj robót	Udźwig wciągarki w tonnach		Nr
	do 0,5	ponad 0,5	
	a	b	
Podniesienie na wysokość do 8 m	2.90 / 7.95	2.10 / 5.75	1
Dodatek za następne 4 m podniesienia (ponad 8 m)	1.20 / 3.29	0.87 / 2·38	2

76

ZARZĄDZENIE Nr 107
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI
z dnia 5 maja 1956 r.
w sprawie zasad premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych.
(L. dz. ZP/3/913/56)

W wykonaniu uchwały Nr 452 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych, oraz uchwały Nr 86/56 Prezydium Rządu z dnia 22 lutego 1956 r. zmieniającą w/w uchwałę Nr 452/54 Prezydium Rządu z dnia 7 lipca 1954 r., w celu zachęcenia pracowników przedsiębiorstw zaopatrywanych w paliwa stałe z przydziału paliw na cele przemysłowe do uzyskiwania oszczędności w paliwach stałych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownicy zatrudnieni w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, na stanowiskach uprawnionych do premiowania za oszczędne zużywanie paliw stałych, będą premiowani na podstawie postanowień regulaminu premiowania, stanowiącego załącznik Nr 1 do zarządzenia.

§ 2. 1. Stanowiska uprawniające do premiowania za oszczędne zużywanie paliw stałych ustala Minister Budownictwa Miast i Osiedli.
2. Centralne zarządy i Zarząd Maszyn i Urządzeń Budownictwa Miejskiego nadzorujące przedsiębiorstwa zaopatrywane w paliwa stałe z przydziału paliw na cele przemysłowe, przedstawiają do zatwierdzenia Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli za pośrednictwem Departamentu Zatrudnienia i Płac wykazy stanowisk uprawnionych do premiowania w poszczególnych przedsiębiorstwach.
3. Wykazy, o których mowa w ust. 1, należy sporządzić wg wzoru, stanowiącego załącznik Nr 2 do zarządzenia, uwzględniając przepisy § 2 regulaminu premiowania za oszczędne zużywanie paliw stałych.

§ 3. Wniosek o wypłatę premii należy sporządzić wg wzoru, stanowiącego załącznik Nr 3 do zarządzenia.

§ 4. Wypłaty premii dokonane do dnia 1 maja 1956 r. na podstawie dotychczas obowiązującego regulaminu, bez uwzględnienia, zmian, wynikających z postanowień § 1 zarządzenia, uznaje się za usprawiedliwione i zalegalizowane.

§ 5. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1956 r.
2. Traci moc zarządzenie Nr 5 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 stycznia 1955 r. w sprawie zasad premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych (Dz. Urz. MBMiO Nr 2, poz. 10).

Minister wz. **E. Świrkowski**

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 107
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 5 maja 1956 r.

REGULAMIN

premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych.

§ 1. Paliwem stałym w rozumieniu regulaminu jest węgiel kamienny (asortymentowy łącznie z przerostami i mułem węglowym) koks, półkoks, koksik i półkoksik oraz węgiel brunatny.

§ 2. Premie za oszczędne zużywanie paliw stałych mogą otrzymać następujący pracownicy, zatrudnieni w przedsiębiorstwach, zarządach budowlanych, odcinkach, budowach, bazach i zakładach zaopatrywanych w paliwa stałe z przydziału paliw na cele przemysłowe, przyczyniający się bezpośrednio do oszczędnego zużywania paliw stałych, jeżeli zajmowane przez nich stanowiska zostały zatwierdzone przez Ministra Budownictwa Miast i Osiedli jako uprawniające do premiowania:

a) pracownicy obsługujący i nadzorujący urządzenia, zużywające paliwa stałe (robotnicy i pracownicy umysłowi),
b) pracownicy zaopatrzenia w paliwa stałe,
c) naczelni (główni) inżynierowie i energetycy,
d) kierownicy (dyrektorzy) tych zakładów pracy, które nie posiadają naczelnego (głównego) inżyniera,
e) pracownicy techniczni działów (komórek) gospodarki cieplnej.

§ 3. 1. Podstawą do obliczania premii jest oszczędność zużycia paliw stałych w stosunku do norm (wskaźników) jednostkowego zużycia w przedsiębiorstwach (zakładach pracy), w których zużycie paliw stałych jest rozliczane zgodnie z zatwierdzonymi normami (wskaźnikami) jednostkowego zużycia.
2. Normy (wskaźniki) jednostkowego zużycia (ust. 1) ustala dla danego zakładu pełnomocnik do spraw paliw przy właściwym centralnym zarządzie) jednostce równorzędnej zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
3. W przypadku, gdy zachodzi możliwość zastępowania paliw stałych innymi limitowanymi paliwami

lub energią (gaz energia elektryczna) należy przy zatwierdzaniu norm (wskaźników) jednostkowego zużycia paliw stałych, ustalić wielkość zużycia tych paliw, która nie może być przekroczona.

4. Normy (wskaźniki) jednostkowego zużycia paliw stałych ustala się w wartości paliw, przy czym dla ustalenia tej wartości należy przyjąć średnią cenę poszczególnych asortymentów paliw stałych, przewidzianych planów zużycia. Średnią cenę poszczególnych asortymentów paliw stałych należy określić na podstawie aktualnego cennika Centrali Zbytu Węgla (cen zaopatrzeniowych).

§ 4. Obliczenie oszczędności zużycia paliw stałych w stosunku do norm (wskaźników) jednostkowego zużycia paliw stałych ma stanowić podstawę do premiowania jedynie w tych przedsiębiorstwach (zakładach pracy) w których:

a) całkowite zużycie określonego rodzaju paliw stałych objęte jest normami (wskaźnikami) jednostkowego zużycia lub,

b) dla określonej produkcji objętej normami (wskaźnikami) jednostkowego zużycia paliw stałych jest prowadzone oddzielnie obliczenie tego zużycia.

§ 5. 1. Na premie za oszczędności zużycia paliw stałych przeznacza się 50% efektywnie uzyskanych w danym okresie oszczędności w zużyciu paliw stałych.

2. Przez efektywnie uzyskane oszczędności w zużyciu paliw stałych należy rozumieć różnicę pomiędzy zatwierdzoną na dany okres wartością tych paliw, obliczoną zgodnie z postanowieniami § 3, a wartością paliw faktycznie zużytych w danym okresie przez zakład, przy czym przy ustalaniu różnicy należy potrącić wartość tej ilości paliw stałych, które nie zostały zużyte na skutek postoju urządzeń lub innych przyczyn, mających wpływ na wysokość zużycia paliw stałych (np. nie wejścia do ruchu zaplanowanych jednostek kotłowych, nie rozpoczęcia produkcji dla której zaplanowano zużycie paliw stałych itp.).

§ 6. 1. Obliczona, stosownie do postanowień § 5, kwota stanowi fundusz premiowy, który rozdziela się pomiędzy uprawnionych pracowników w zależności od ich wkładu pracy wg klucza zatwierdzonego dla danego przedsiębiorstwa (zakładu) przez dyrektora centralnego zarządu nadzorującego dane przedsiębiorstwo (zakład) z tym, że z funduszu tego przynajmniej 75% powinno przypaść pracownikom obsługującym i nadzorującym urządzenia zużywające paliwa stałe (§ 2 lit. a).

2. W przypadku gdy przysługująca pracownikowi premia wynosi mniej niż 30 zł należy ją wypłacić łącznie z premią na następny okres, jeżeli w sumie wyniosą co najmniej 30 zł.

3. Premia jest płatna z funduszu płac z części „premie zmienne", przy czym premii tej nie planuje się. Przekroczenie funduszu płac z tytułu wypłat premii za oszczędne zużywanie paliw stałych nie wymaga legalizacji oraz nie powoduje wstrzymania wypłaty.

§ 7. Wypłata premii za oszczędność zużycia paliw stałych w stosunku do norm (wskaźników) jednostkowego zużycia paliw stałych za dany miesiąc powinna nastąpić do 25 dnia miesiąca następnego.

§ 8. 1. Dane liczbowe dotyczące zużycia paliw stałych będące podstawą do obliczania premii, powinny być zgodne z danymi wskazanymi w obowiązującej sprawozdawczości w zakresie miesięcznego obrotu paliwami stałymi w przedsiębiorstwie (zakładzie pracy) obejmującego zapas początkowy, przychód, rozchód, zapas końcowy.

2. Stan zapasów paliw stałych na koniec okresu, za który odbywa się premiowanie powinien być zatwierdzony komisyjnie.
Komisje powołuje dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu). W skład komisji powinni wejść: główny (starszy) księgowy, oraz jeden z pracowników, nieobjętych premiowaniem za oszczędne zużywanie paliw stałych.

3. Stwierdzone przy ustalaniu remanentów manka traktuje się jako zużycie węgla w danym zakresie.

§ 9. Wypłata premii za oszczędność paliw stałych może nastąpić tylko przy zachowaniu następujących warunków:

1) przeprowadzenia kontroli ilościowego zużycia paliw stałych na podstawie zalegalizowanych wag, lub pojemników komisyjnie sprawdzonych,

2) utrzymania urządzeń cieplnych w należytym stanie i sprawności,

3) prowadzenia prawidłowej ewidencji zużycia paliw stałych i terminowego sporządzenia sprawozdawoczości wg ustalonych zasad zużycia i stanu zapasów paliw stałych oraz innych paliw i energii mogących zastąpić paliwa stałe (gaz, energia elektryczna),

4) nieprzekraczania zużycia innych limitowanych paliw lub energii (gaz, energia elektryczna) mogących zastąpić paliwa stałe,

5) dotrzymania przewidzianych parametrów oraz norm i wskaźników jakościowych produkcji,

6) ścisłego przestrzegania przepisów o gospodarce i kontroli zużycia paliw stałych, zawartych w instrukcji w sprawie gospodarki i księgowości materiałowej, stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 300 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 listopada 1953 r.

§ 10. 1. Wypłatę premii zarządza dyrektor centralnego zarządu na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu pracy) potwierdzony przez pełnomocnika do spraw paliw stałych przy centralnym zarządzie.

2. Wniosek o wyłatę premii powinien zawierać udokumentowane potwierdzenie, że warunki określone w § 9 zostały zachowane.

3. Wniosek o wypłatę premii należy sporządzić wg wzoru stanowiącego załącznik Nr 3 do zarządzenia.

4. W razie niespełnienia warunków, określonych w § 9 powinno nastąpić obniżenie lub całkowite skreślenie przypadającej premii.

5. W przypadku, gdy fundusz premiowy przekracza 10% wartości zużytych paliw stałych, zarządzenie o wypłacenie premii może być wydane po uzyskaniu zgody Pełnomocnika Ministra do Spraw Paliw Stałych.

§ 11. Pracownicy, z winy których powstała awaria w urządzeniach cieplnych, powinni być pozbawieni premii w części lub całości. Decyzję w tej sprawie podejmuje dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu pracy) na wniosek głównego mechanika lub głównego energetyka albo osób spełniających w danym zakładzie pracy czynności głównego mechanika lub głównego energetyka.

§ 12. Premia wypłacona na podstawie regulaminu jest niezależna od premii przypadającej z tytułu wykonania planów produkcyjnych lub innych wskaźników.

Pracownicy uprawnieni do otrzymania premii na podstawie regulaminu za oszczędne zużywanie paliw stałych nie mogą korzystać z premii za oszczędność w paliwach stałych na podstawie jakichkolwiek innych regulaminów.

Centralny Zarząd

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 107
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 5 maja 1956 r.

W y k a z
stanowisk uprawnionych do premiowania za oszczędność zużywania paliw stałych.

Nazwa przedsiębiorstwa	Lp.	Nazwa stanowiska uprawnionego do premiowania	Ilość pracowników zajmujących poszczególne stanowiska wymienione w kol. 3	Wartość paliw stałych wg planu rocznego w tys. zł	Uwagi
1	2	3	4	5	6
1 2 3 4 5					
razem					
1 2 3 4 5					
razem					
1 2 3 4 5					
razem CZ					

Zatwierdzam:
Minister Budownictwa
Miast i Osiedli

Dyrektor
Centralnego Zarządu

Nazwa przedsiębiorstwa
(zjednoczenia)

Załącznik Nr 3 do zarządzenia Nr 107
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 5 maja 1956 r.

Wniosek o wypłatę premii za oszczędność zużycia paliw stałych za miesiąc . . . . . . 195 . . r.

Rodzaj paliwa	Wskaźnik lub norma zużycia	Wykonanie produkcji lub przerobu	Zużycie wg normy lub wskaźnika	Faktyczne zużycie	Oszczędność zużycia w złotych	Fundusz premiowy w złotych	Uwagi
			ilość w kg	ilość w kg			
			wartość w zł	wartość w zł			
1	2	3	4	5	6	7	8
Razem							

77

ZARZĄDZENIE Nr 108

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 5 maja 1956 r.

w sprawie zasad urządzania i finansowania placówek kulturalno-oświatowych w zakładach pracy oraz w sprawie płac pracowników kulturalno-oświatowych.

(L. dz. ZP/4/2251/56)

W wykonaniu uchwały Nr 941/55 Prezydium Rządu z dnia 2 grudnia 1955 r. w sprawie zasad urządzania i finansowania placówek kulturalno-oświatowych w zakładach pracy oraz w sprawie płac pracowników kulturalno-oświatowych (Mon. Pol. Nr 127, poz. 1627), w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli mają obowiązek urządzenia oraz prowadzenia placówek kulturalno-oświatowych, jak świetlice, kluby i domy kultury.

§ 2. 1. Świetlice urządzane będą przy zakładach pracy zatrudniających średnio według planu rocznego ponad 100 pracowników, w hotelach robotniczych o ilości zakwaterowanych średnio w roku powyżej 200 osób oraz w domach młodego robotnika.

2. Przez zakład pracy rozumie się: zarząd przedsiębiorstwa budowlano-montażowego i transportowego, zakłady produkcji elementów budowlanych, centralne warsztaty sprzętu, przedsiębiorstwa projektowania i równorzędne jednostki organizacyjne.

3. Przez hotel robotniczy rozumie się jeden lub kilka bloków (baraków) hotelowych, pozostających pod kierownictwem jednego kierownika hotelu.

4. Świetlice przy zakładach pracy urządza się w zasadzie w lokalu wydzielonym na ten cel w budynku administracyjnym, a w hotelu robotniczym — w jednym z bloków hotelowych. Świetlica może być również urządzona poza terenem zakładu pracy, jeśli istnieją do tego odpowiednie warunki.

§ 3. 1. Kluby urządzane będą przez przedsiębiorstwa, w których średni stan zatrudnienia, według planu rocznego, obliczony łącznie dla wszystkich jednostek wchodzących w skład tego przedsiębiorstwa, działających na terenie jednej miejscowości (miasta, osiedla), wynosi od 1000—2000 pracowników.

2. Jeżeli na terenie jednej miejscowości działa kilka przedsiębiorstw resortu — średni stan zatrudnienia oblicza się łącznie dla wszystkich jednostek tych przedsiębiorstw. W takich przypadkach organizować należy wyłącznie kluby międzyzakładowe, obowiązek zorganizowania klubu spoczywa na przedsiębiorstwie, którego stan zatrudnienia — obliczony w sposób podany w ust. 1 — jest największy.

3. Klub powinien być położony poza terenem zakładu pracy.

4. Koordynację prac związanych z urządzaniem klubu prowadzi Zarząd Okręgowy Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zwany dalej Zarządem Okręgowym Związku Zawodowego.

§ 4. 1. Domy kultury urządzane będą według zasad ustalonych w § 3, z tym, że stan zatrudnienia powinien wynosić ponad 2000 pracowników zatrudnionych w danej miejscowości.

2. Wniosek o urządzenie domu kultury wymaga zatwierdzenia przez Dyrektora Departamentu Zatrudnienia i Płac i Zarząd Główny Związku Zawodowego.

§ 5. Organizację klubów i domów kultury określa regulamin Centralnej Rady Związków Zawodowych, stanowiący załącznik Nr 1 do uchwały Nr 941 Prezydium Rządu z dnia 2 grudnia 1955 r. w sprawie zasad urządzania i finansowania placówek kulturalno-oświatowych w zakładach pracy oraz w sprawie płac pracowników kulturalno-oświatowych (Mon. Pol. Nr 127, poz. 1627).

§ 6. Nie należy likwidować lub zmniejszać działalności istniejących placówek kulturalno-oświatowych przy zakładach pracy lub w hotelach robotniczych, choćby stan zatrudnienia lub zakwaterowania był niższy od stanu zatrudnienia określonego przepisami §§ 2, 3 i 4.

§ 7. Wniosek o likwidację klubu i domu kultury należy przedłożyć do decyzji Dyrektora Departamentu Zatrudnienia i Płac i Zarządu Głównego Związku Zawodowego.

§ 8. 1. Koszty związane z urządzeniem i prowadzeniem placówek kulturalno-oświatowych pokrywać należy:

a) ze środków obrotowych przedsiębiorstw w ramach limitów odpowiednich pozycji kosztów ogólnych, oraz

b) ze środków inwestycyjnych zgodnie z ogólnie obowiązującymi przepisami o finansowaniu przyrostu środków trwałych.

2. Placówka kulturalno-oświatowa posiadająca własny budżet lub finansowana przez Związek Zawodowy (regulamin CRZZ cz. IV ust. 1 i 2) pokrywa część kosztów, o których mowa w ust. 1.

3. Preliminarz wydatków sporządza się w porozumieniu z Zarządem Okręgowym Związku Zawodowego, z uwzględnieniem podziału wynikającego z postanowień ust. 1 i 2.

4. Preliminarz zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa.

§ 9. 1. Koszty urządzania i prowadzenia placówek kulturalno-oświatowych obejmują:

a) dostarczenie odpowiedniego pomieszczenia,

b) zaopatrzenie we właściwe umeblowanie (np. stoły, stoliki do gier, krzesła, szafki na prasę i książki, wieszaki, dywaniki, chodniki, firanki, radio itp.),

c) oświetlenie i ogrzewanie, utrzymanie czystości oraz dokonywanie potrzebnych remontów,

d) wynagrodzenie pracowników kulturalno-oświatowych.

Zasady określone w ust. 1 stosuje się również do kin związkowych, mieszczących się w ramach placówek kulturalno-oświatowych.

§ 10. Zakłady pracy, posiadające wspólną placówkę kulturalno-oświatową, — ponoszą wszystkie koszty związane z urządzeniem i prowadzeniem placówek kulturalno-oświatowych proporcjonalnie do liczby pracowników lub mieszkańców hotelu, zatrudnionych w przedsiębiorstwie.

§ 11. 1. Zakłady pracy zatrudniają i opłacają pracowników kulturalno-oświatowych według następujących zasad:

a) etatowego kierownika świetlicy, jeżeli przedsiębiorstwo łącznie z podległymi jednostkami na terenie jednej miejscowości zatrudnia ponad 500 pracowników, korzystających z danej świetlicy oraz w hotelu robotniczym i w domach młodego robotnika o zakwaterowanych ponad 200 osób,

b) kierownika świetlicy w wymiarze do 50 godz. pracy miesięcznie i opłacanego ryczałtowo, jeżeli zakład pracy zatrudnia od 250—500 pracowników,

c) kierownika świetlicy hotelowej w wymiarze 50 godzin pracy miesięcznie, opłacanego ryczałtowo w hotelach od 100—200 zakwaterewanych, w przypadkach kiedy trudności lokalowe lub odległość nie pozwalają stworzyć wspólnej świetlicy przy zespole hoteli robotniczych,

d) kierownika klubu i instruktura kulturalno-oświatowego w pełnych wymiarach czasu pracy (etatowych) w klubach robotniczych,

e) od 3 do 5 pracowników w pełnym wymiarze czasu pracy w zakładowych domach kultury.

2. Jeżeli zakres działalności domu kultury wymaga zatrudnienia więcej niż 5 pracowników, wówczas ilość etatów ustala corocznie Ministerstwo w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego.

§ 12. Działalnością świetlic, klubów, zakładowych domów kultury i kin związkowych oraz personelu kulturalno-oświatowego kierują rady zakładowe (miejscowe).

§ 13. Kierownik zakładu pracy przyjmuje i zwalnia pracowników kulturalno-oświatowych:

a) kierowników świetlic na wniosek rady zakładowej (miejscowej),

b) kierowników klubów na wniosek Zarządu Okręgowego Związku Zawodowego,

c) pracowników domów kultury na wniosek Zarządu Głównego Związku Zawodowego.

§ 14. 1. Wysokość wynagrodzenia i zasady zaszeregowania ustala tabela płac, stanowiąca złącznik Nr 1 do zarządzenia.

2. Załączona tabela płac ma zastosowanie wyłącznie do pracowników posiadających kwalifikacje określone przez Centralną Radę Związków Zawodowych (CRZZ) w porozumieniu z Ministerstwem Kultury i Sztuki. Przydatność do pracy oraz zaszeregowanie i staż pracy ustalają komisje weryfikacyjne, powołane przez CRZZ.

§ 15. Pracownicy kulturalno-oświatowi, którzy przed dniem 1 maja 1956 r. otrzymywali wynagrodzenie wyższe niż przewiduje załączona tabela płac, zachowują do czasu pozostawania na danym stanowisku i w danym zakładzie pracy dotychczasową wysokość wynagrodzenia.

§ 16. Pracownikom, wyróżniającym się w pracy kulturalno-oświatowej, Minister na wniosek CRZZ może przyznać wynagrodzenie wyższe niż przewiduje załączona tabela płac.

§ 17. Pracownikom etatowym placówek kulturalno-oświatowych przysługują wszelkie uprawnienia i świadczenia, przysługujące innym pracownikom danego zakładu pracy.

§ 18. 1. Zakład pracy ma obowiązek zatrudnić, zależnie od potrzeb w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu pracy pracowników administracyjno-gospodarczych w klubach i domach kultury.

2. Pracownicy, określeni w ust. 1 otrzymują wynagrodzenie zgodne z zasadami obowiązującego układu zbiorowego dla pracowników danej kategorii.

§ 19. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister wz. **E. Świrkowski**

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 108
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 5 maja 1956 r.

Tabela płac pracowników kulturalno-oświatowych w zakładach pracy

I. Płace pracowników etatowych

Stanowisko	Wynagrodzenie zasadnicze miesięczne w złotych				
	do 2 lat pracy	od 2—5 lat pracy	od 5—10 lat pracy	powyżej 10 lat pracy	Dodatek funkcyjny
Kierownik świetlicy, instruktor kulturalno-oświatowy:	726	803	891	990	100—200
a) w Domu Młodego Robotnika	726	803	891	990	—
b) w hotelu robotniczym	726	803	891	990	—
c) w zespole hoteli robotniczych	726	803	891	990	—
Instruktor klubu i domu kultury	726	803	891	990	—
Kierownik klubu	726	803	891	990	150—200
Kierownik zakładowego domu kultury	726	803	891	990	200—350

II. Płaca pracowników nieetatowych.

Stanowisko	Stawka godzinowa
Kierownik świetlicy	5 zł

III. Pracownicy kulturalno-oświatowi prowadzący biblioteki posiadające do 2000 tomów i 300 czytelników otrzymują dodatek za prowadzenie biblioteki w wysokości 60,— zł. miesięcznie. Biblioteki przekraczające powyższą normę powinien prowadzić specjalnie zatrudniony bibliotekarz. Za prowadzenie punktu bibliotecznego — dodatek nie przysługuje.

IV. Pracownicy etatowi posiadający wyższe wykształcenie, otrzymują 15% dodatek do wynagrodzenia zasadniczego.

78

ZARZĄDZENIE Nr 109

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 8 maja 1956 r.

w sprawie ograniczenia stosowania blachy w budownictwie miejskim i osiedlowym.

(L. dz. TE/3/995/56)

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4 sierpnia 1955 r. w sprawie ograniczenia stosowania blachy cynkowej w budownictwie (Mon. Pol. Nr 72, poz. 899) oraz w celu prawidłowego uregulowania zaopatrzenia i zapewnienia planowego zużycia blachy w budownictwie miejskim i osiedlowym zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się stosowania blachy cynkowej:
1. do krycia dachów,
2. do wykonywania:
   a) rynien dachowych,
   b) rur spustowych,
   c) fartuchów dachowych,
   d) fartuchów podokiennych,
   e) obróbek blacharskich murów: ognioochronnych, attykowych, kominów, koszów, dymników, wywietrzników,
   f) przewodów instalacji wentylacyjnej, z wyjątkiem kształtek.

§ 2. Zabrania się stosowania blachy żelaznej ocynkowanej do krycia dachów.

§ 3. Zabrania się stosowania blachy cynkowej i żelaznej ocynkowanej na blachy ochronne przed paleniskami. Do tego celu należy używać blachy żelaznej czarnej.

§ 4. 1. Zamiast blachy cynkowej do robót wymienionych w § 1 pkt 2 należy używać blachy żelaznej ocynkowanej.

2. Należy eliminować fartuchy podokienne przez stosowanie podokienników zewnętrznych z kamienia sztucznego, betonu, ceramiki, szkła oraz w uzasadnionych przypadkach z kamienia naturalnego. Również zakończenia murów ognioochronnych, attykowych i innych należy pokrywać płytami betonowymi lub z kamienia naturalnego, posiadającymi wyrobione spadki i okapniki.

3. Przewody instalacji wentylacyjnej należy wykonywać w miarę możności z blachy czarnej lakierowanej lub z materiałów zastępczych.

§ 5. Zezwala się na stosowanie blachy cynkowej do pokrywania gzymsów, pasów i innych detali architektonicznych na elewacjach, dążyć jednak należy do zmniejszenia powierzchni wymagających pokrycia blachą.

§ 6. 1. Niedobór blachy nie może usprawiedliwić nie zabezpieczenia budynku przed zaciekami.

2. W przypadku niedobru blachy w okresie wykonywania robót dekarsko-blacharskich przedsiębiostwo może zastosować niezbędne prowizoryczne zabezpieczenie innymi materiałami, co nie zwalnia przedsiębiorstwa od obowiązku wykonania właściwych robót przewidzianych w projekcie i kosztorysie przed oddaniem budynku do użytku.

§ 7. 1. W przypadku użycia materiałów zastępujących blachę, które mogą być zastosowane jako rozwiązania stałe, rozliczenia za wykonane roboty należy przeprowadzać według cen kosztorysu umownego.

2. Inwestor nie ponosi kosztów z tytułu zastosowania prowizorycznych rozwiązań, o których mowa w § 6 ust. 2.

§ 8. 1. W gospodarczo uzasadnionych przypadkach dozwolone jest użycie blachy cynkowej:
1) do krycia dachów za zezwoleniem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Departament Bilansów Metali Nieżelaznych i Kabli na wniosek inwestora, zaopiniowany przez komisję oceny projektów inwestycyjnych właściwego ministerstwa,

2) do celów określonych w § 1 pkt 2 za zezwoleniem Dyrektora Zarządu Techniki na wniosek przedsiębiorstwa budowlano-mantażowego lub inwestora, dla którego przedsiębiorstwo wykonuje prace.

2. Wnioski o zezwolenie na użycie blachy cynkowej w obiektach o charakterze zabytkowym powinny być zaopiniowane przez właściwy organ opieki nad zabytkami.

3. Zezwolenia na zastosowanie blachy ocynkowanej do krycia dachów w przypadkach gospodarczo uzasadnionych udzielać będzie Dyrektor Zarządu Techniki na wniosek inwestora zaopiniowany przez komisję oceny projektów inwestycyjnych właściwego ministerstwa.

§ 9. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 5 maja 1956 r.

2. Jednocześnie tracą moc obowiązującą:
1) zarządzenie Nr 50 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15 maja 1951 r. w sprawie użycia w wyjątkowych przypadkach blachy cynkowej do krycia dachów (Dz. Urz. MBMiO Nr 5, poz. 47)
2) zarządzenie Nr 127 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie ograniczenia stosowania blachy w budownictwie miejskim i osiedlowym (Dz. Urz. MBMiO Nr 11, poz 74),
3) Pismo okólne Nr 83 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 28 sierpnia 1953 r. w sprawie prowizorycznych zabezpieczeń budynków przed zaciekami (Dz. Urz. MBMiO Nr 15, poz. 152).

Minister wz. **A. Wolski**

79

ZARZĄDZENIE Nr 111

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 10 maja 1956 r.

w sprawie przyznawania nagród przedsiębiorstwom i centralnym zarządom za najlepsze wyniki działalności.

(L. dz. GM/RM/2296/56)

W roku 1955 nastąpiła dość znaczna poprawa w działalności podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli przedsiębiorstw, zarówno w zakresie wykonania zadań produkcyjnych jak i ekonomicznych.

Analiza wyników roku 1955 wskazuje, że w budownictwie istnieją nadal poważne możliwości i rezerwy produkcyjne. W związku z tym, w roku 1956 i latach następnych przedsiębiorstwa i centralne zarządy będą musiały podjąć dalsze wysiłki w kierunku usprawnienia pracy i osiągnięcia jeszcze lepszych wyników w działalności produkcyjnej i ekonomicznej.

W celu stworzena materialnego bodźca do współzawodnictwa między przedsiębiorstwami i między centralnymi zarządami, zarządza się, co nastepuje:

§ 1. W ramach środków budżetowych przeznaczonych na nagrody będą corocznie przyznawane nagrody trzem przedsiębiorstwom i trzem centralnym zarządom, które w danym roku osiągną najlepsze wyniki działalności.

Wysokość nagród każdorazowo określa Minister Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 2. Podstawą do ustalenia kolejności najlepszych przedsiębiorstw i centralnych zarządów będą osiągnięte wskaźniki wykonania planu w zakresie:
1) wartości produkcji podstawowej,
2) wydajności na robotnika w produkcji podstawowej,
3) wyników bilansowych,

oraz w stosunku do przedsiębiorstw ogólno-budowlanych:
4) kubatury ogółem,
5) izb „ZOR".

§ 3. Wysokość nagród indywidualnych, w granicach przyznanych przez Ministra kwot, ustala:

1) w ramach centralnego zarządu:
a) dla dyrektora i jego zastępców — Minister,
b) dla pozostałych pracowników — dyrektor centralnego zarządu;

2) w ramach przedsiębiorstwa:
a) dla dyrektora i jego zastępców — dyrektor centralnego zarządu,
b) dla pozostałych pracowników — dyrektor przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Na podstawie wyników działalności osiągniętych w roku 1955 — z uwzględnieniem oceny lat ubiegłych — kierownictwo resortu ustaliło następującą kolejność centralnych zarządów i przedsiębiorstwa:

1) centralne zarządy:

I miejsce — C.Z.B.M. — Śląsk,
II miejsce — C.Z. Budownictwa Wojskowego,
III miejsce — (równorzędnie) — C.Z.B.M. — Warszawa,
C.Z.B.M — Zachód,
C.Z. Robót Instalacyjnych B.M.;

2) przedsiębiorstwa:

I miejsce — Z.B.M. — Białystok,
II miejsce — Z.B.M. — Rzeszów,
III miejsce — Z.B.M. — Gliwice.

2. Wymienionym w ust. 1 centralnym zarządom i przedsiębiorstwom zostały przyznane nagrody.

3. Ponadto Z.B.M. — Warszawa-Północ, Z.B.W. Nr 24 — Gdynia i Z.R.I. B.M. — Poznań zostały wyróżnione listami pochwalnymi.

§ 5. W celu powszechnego wykorzystania doświadczeń produkcyjnych, centralne zarządy zapoznają się z pracą przodujących przedsiębiorstw i przekażą te doświadczenia innym nadzorowanym jednostkom.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 maja 1956 r.

Minister **R. Piotrowski**

80

ZARZĄDZENIE Nr 116

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 maja 1956 r.

w sprawie analizy stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednie robót budowlano-montażowych.

(L. dz. CK/III-1/415/56)

W celu zebrania danych, które posłużyłyby do opracowania wniosków w zakresie rewizji wysokości stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednie robót budowlano-montażowych, w myśl § 5 uchwały Nr 1059/55 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednie robót budowlano-montażowych (Mon. Pol. z 1956 r. Nr 9, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. Centralna Księgowość w porozumieniu z Departamentem Cen, Kosztorysów i Umów ustali listę zjednoczeń budownictwa miejskiego o jednorodnej (jednobranżowej) produkcji według rodzajów budownictwa, pracujących w analogicznych warunkach i w terminie do 15 sierpnia 1956 r. obliczy, jak kształtuje się stosunek sumy kosztów ogólnych do sumy kosztów bezpośrednich na podstawie półrocznych bilansów wszystkich jednorodnych zjednoczeń budownictwa miejskiego, z podziałem tych sum na składniki zgodnie z obowiązującym obecnie układem kosztów.

§ 2. Instytut Budownictwa Mieszkaniowego na podstawie badań kosztów na wyznaczonych obiektach budowlanych obliczy jak kształtuje się stosunek kosztów ogólnych do kosztów bezpośrednich, z podziałem na wykonawcę robót ogólno-budowlanych i podwykonawców w zakresie robót instalacyjnych przy uwzględnieniu zmiany cen od 1 stycznia 1956 r.

§ 3. Instytut Budownictwa Mieszkaniowego w porozumieniu z Centralną Księgowością w terminie do 1 lipca 1956 r. ustali podział składników kosztów ogólnych na zależne od kierownika robót i niezależne.

§ 4. Zespół Norm Kosztorysowych resortu skoordynuje całość prac w zakresie wysokości stawek narzutów, przeprowadzi analizę danych uzyskanych stosownie do §§ 1, 2, 3 i opracuje wnioski dotyczące ewentualnych zmian wysokości stawek narzutów, w celu przedłożenia ich w Urzędzie Rady Ministrów w terminie do dnia 31 sierpnia 1956 r.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1956 r.

Minister wz. **J. Zakowski**

81

ZARZĄDZENIE Nr 117

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 16 maja 1956 r.

w sprawie zmiany przepisów o sprawozdawczości operatywnej.

(L. dz. PL/4/2155/56)

W celu dalszego uproszczenia w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli sprawozdawczości operatywnej zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 4 instrukcji w sprawie sprawozdawczości operatywnej, stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 71 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 2 kwietnia 1953 r. (Dz. Urz. MBMiO Nr 6, poz. 68), wprowadza się następujące zmiany:

1. Uchyla się ptk B instrukcji „Wartość produkcji dla budownictwa, którego inwestorem centralnym jest Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR".”
2. Pkt D instrukcji otrzymuje następujące brzmienie: „Liczba oddanych do użytku izb budownictwa mieszkaniowego, dla którego inwestorem jest Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR". Kubatura tych izb stanowi część składową pkt „c".”
3. Uchyla się:
   a) pkt E „Ewidencyjny stan wszystkich pracowników fizycznych zatrudnionych w przedsiębiorstwie",
   b) pkt F „Przeciętna liczba zatrudnionych wszystkich pracowników fizycznych grupy wytwórczej w produkcji podstawowej budowlano-montażowej",
   c) pkt H „Liczba przepracowanych robotniko-godzin wszystkich robotników zatrudnionych w produkcji podstawowej".

§ 2. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1956 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Nr 43 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 lutego 1954 r. w sprawie zmiany przepisów o sprawozdawczości operatywnej (Dz. Urz. MBMiO Nr 4, poz. 23).

Minister **R. Piotrowski**

82

OKÓLNIK Nr 22

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 16 maja 1956 r.

w sprawie wykonania zarządzenia Nr 192 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 listopada 1955 r., dotyczącego wynagradzania pracowników finansowo-księgowych.

(L. dz. ZP/3/2346/56)

W związku z pismem okólnym Nr 97 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1956 r. w sprawie wykonania uchwały Nr 781 Prezydium Rządu z dnia 1 października 1955 r. dotyczącej wynagrodzenia niektórych pracowników finansowo-księgowych (Mon. Pol. Nr 31, poz. 403) wyjaśnia się, co następuje:

1. W przypadku, gdyby wynagrodzenie zasadnicze głównego księgowego, ustalone zgodnie z przepisem § 4 ust. 2 zarządzenia Nr 192 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 listopada 1955 r. w sprawie zasad wynagradzania niektórych pracowników finansowo-księgowych (Dz. Urz. MBMiO Nr 21, poz. 153) było niższe od dolnej stawki wynagrodzenia, przewidzianego dla danej kategorii zakładu pracy w § 1 załącznika Nr 1 do powołanego zarządzenia, należy przyznać głównemu księgowemu wynagrodzenie w wysokości tej dolnej stawki.
2. Wyjaśnienie zawarte w ust. 1 dotyczy również starszych księgowych pełniących obowiązki głównego księgowego.

Minister **R. Piotrowski**

83

PISMO OKÓLNE Nr 30

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 27 kwietnia 1956 r.

w sprawie sposobu dokonywania zmian miejsc pracy absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

(L. dz. K.A. W-2/1/56)

W związku z § 3 zarządzenia Nr 96 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 kwietnia 1956 r. w sprawie uprawnień w zakresie dokonywania zmian miejsc pracy absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych, Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — Departament Kadr ustala następujący tryb postępowania przy dokonywaniu zmian miejsc pracy określonych wyżej absolwentów:

1. Dokonywanie zmian miejsc pracy absolwentów w ramach jednego centralnego zarządu (zarządu) może nastąpić w uzasadnionych przypadkach na prośbę zainteresowanych absolwentów lub też na wniosek zakładu pracy w następujący sposób:
   a) decyzja zmiany nakazu pracy (miejsca pracy) na prośbę zainteresowanego absolwenta może być podjęta po uprzednim zbadaniu sprawy w jednostce organizacyjnej, w której dotychczas jest on zatrudniony oraz ustaleniu możliwości jego zatrudnienia zgodnie z kwalifikacjami w innym nadzorowanym przedsiębiorstwie; taka zmiana miejsca pracy nie pociąga za sobą kosztów przeniesienia ze strony zakładu pracy;
   b) zmiana miejsca pracy z inicjatywy zakładu pracy może być dokonana w wyjątkowych przypadkach i tylko na warunkach przeniesienia służbowego;
   c) przygotowaniem spraw dotyczących zmiany miejsca pracy absolwentów do decyzji dyrektora centralnego zarządu (zarządu) powinna zajmować się komórka służby kadrowej danego centralnego zarządu lub zarządu;
   d) odpis decyzji dyrektora centralnego zarządu w sprawie zmiany miejsca pracy absolwenta w ramach centralnego zarządu należy przesłać do Departamentu Kadr; wzór decyzji, stanowi załącznik do pisma okólnego.
2. W przypadkach, gdy zachodzi konieczność dokonania zmiany miejsca pracy absolwenta między centralnymi zarządami (zarządami), wówczas ten centralny zarząd, który chciałby przekazać zatrudnionego dotychczas absolwenta do pracy na teren innego centralnego zarządu uzgadnia sprawę z właściwym terenowo centralnym zarządem i po uzyskaniu zgody na piśmie lub w odręcznej notatce, przesyła swój wniosek do Departamentu Kadr. Do wniosku należy dołączyć nakaz pracy oraz podanie lub oświadczenie zainteresowanego absolwenta potwierdzające jego staranie o uzyskanie zmiany nakazu pracy.
3. Przy dokonywaniu zmian nakazów pracy absolwentów między resortami wniosek zainteresowanego centralnego zarządu (zarządu) powinien być uzupełniony załącznikami, o których mowa w pkt 2 z tym, że zamiast pisma lub adnotacji drugiego zainteresowanego centralnego zarządu (zarządu) powinno być załączone pismo zakładu pracy lub wiarygodne potwierdzenie kierownictwa zakładu pracy na podaniu zainteresowanego absolwenta o wyrażeniu zgody na zatrudnienie zgodnie z kwalifikacjami lub też zwolnienie z pracy.
4. Wnioski w zakresie odroczeń lub zwolnień z nakazu pracy mogą być zgłaszane do Departamentu Kadr jedynie w szczególnie uzasadnionych i udokumentowanych przypadkach zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami.
5. Sprawy nie przygotowane w sposób określony w ust. 2, 3 i 4 nie będą przez Departament Kadr rozpatrywane.
6. W celu zapobieżenia bezpośredniemu kierowaniu podań o zmianę miejsca pracy, o odroczenie lub zwolnienie z nakazu pracy do centralnego zarządu (zarządu) lub Departamentu Kadr bez adnotacji dyrekcji przedsiębiorstwa, należy przypomnieć zatrudnionym absolwentom średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych o obowiązku przestrzegania drogi służbowej, zgodnie z § 21 zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 4 maja 1951 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnieniu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Mon. Pol. Nr A-44, poz. 577).

Dyrektor Departamentu Kadr **J. Kapusta**

(m.p. centralnego zarządu)
L. dz. . . . .

Załącznik do pisma okólnego Nr 30
Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 27 kwietnia 1956 r

Warszawa, dnia . . . . 1956 r.

Ob. . . . .
. . . .
. . . .

w . . . .
. . . .

ul. . . . .

Stosownie do postanowienia § 15 zarządzenia Przewodniczącego P.K.P.G. z dnia 4 maja 1951 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Mon. Pol. Nr A-44, poz. 577), z upoważnienia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli zmieniam Obywatelowi miejsce pracy określone w nakazie pracy z dnia . . . .
. . . . Nr . . . .
wydanym przez Komisję Przydziału Pracy Absolwentom . .
. . . . :
. . . . :
. . . . :
z . . . .
. . . . :
do . . . .
. . . . :
na okres do dnia . . . .

DYREKTOR

84

PISMO OKÓLNE Nr 35

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 maja 1956 r.

w sprawie trybu załatwiania spraw interwencyjnych.

(L. dz. GM/2/1915/56)

W celu ujednolicenia trybu załatwiania spraw interwencyjnych oraz wzmożenia odpowiedzialności przedsiębiorstw i centralnych zarządów, wyjaśnia się co następuje:

1) Wystąpienia interwencyjne dotyczące operatywnej działalności przedsiębiorstw w zakresie robót, usług i dostaw załatwiane są bezpośrednio przez przedsiębiorstwa lub centralne zarządy.

2) Wystąpienia interwencyjne wpływające do Ministerstwa kierowane są do ostatecznego załatwienia, w terminie 7-dniowym dla centralnych zarządów planu centralnego i w terminie 14-to dniowym dla Centralnego Zarządu Budownictwa Wiejskiego, do zainteresowanego centralnego zarządu, z tym, że kopię pisma załatwiającego interwencję otrzymuje właściwy departament.

3) Wystąpienia interwencyjne skierowane do Ministra i zakwalifikowane do Jego odpowiedzi przesyłane są odręcznie przez Gabinet Ministra do właściwego centralnego zarządu, który w terminie 7-mio dniowym dla centralnych zarządów planu centralnego i w terminie 14-to dniowym dla Cenralnego Zarządu Budownictwa Wiejskiego przedkłada projekt odpowiedzi, w formie pisma do podpisu Ministra.
Przed przedłożeniem projektu odpowiedzi do podpisu jest on uzgadniany i parafowany przez zainteresowany departament.

Vice-Dyrektor Gabinetu Ministra **Z. Wachowski**

KOMUNIKAT I

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr 34 z 28.IV.56 r. poz. 414 uchwałę Nr 187 Prezydium Rządu z 11.IV.56 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych zatrudnionych w budownictwie.

W Nr 35 z 3.V.56 r. poz. 417 uchwałę Rady Ministrów Nr 182 z 11.IV.56 r. w sprawie realizowania i finansowania niektórych drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji i racjonalizacji.

poz. 420 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 16.IV.56 r. w sprawie zasad i trybu przeprowadzania resortowej kontroli stosowania norm w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

poz. 426 zarządzenie Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z 9.IV.56 r. w sprawie trybu dokonywania kasacji pojazdów samochodowych jednostek organizacyjnych administracji państwowej, gospodarki uspołecznionej i organizacji społecznych oraz w sprawie ustalenia organów powołanych do kasacji.

KOMUNIKAT II.

Wydane zostały a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 104

z 25.IV.56 r. L. dz. PL/2/2007/56 w sprawie opracowania i zatwierdzania rocznego planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstw budowlano-montażowych na 1956 r. oraz ostatecznego opracowania części resortowego planu gospodarczo-finansowego dotyczącego zadań przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

Zarządzenie Ministra Nr 105

z 27.IV.56 r. L. dz. GM/3/56 w sprawie powołania w Instytucie Budownictwa Mieszkaniowego Komisji do Spraw Zleceń (umów o dzieło).

Zarządzenie Ministra Nr 106

z 5.V.56 r. L. dz. GM/3/56 w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w centralnych zarządach resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

Zarządzenie Ministra Nr 110

z 7.V.56 r. L. dz. ZP/W/2181/56 w sprawie likwidacji komórek organizacyjnych i stanowisk pracy do spraw współzawodnictwa pracy.

Zarządzenie Ministra Nr 112

z 10.V.56 r. L. dz. TE/U/4678/56 w sprawie budowy poligonu i rozbudowy Oddziału Doświadczalnego w Zakładach Produkcji Elementów Budowlanych Nr 1 Warszawa-Żerań.

Zarządzenie Ministra Nr 113

z 10.V.56 r. L. dz. ZP/1/2314/56 w sprawie zatrudnienia osób amnestionowanych.

Zarządzenie Ministra Nr 114

z 11.V.56 r. L. dz. GM/3/2219/56 w sprawie powołania Komisji Resortowej dla odbioru dalszego etapu inwestycji w Zakładach Produkcji Elementów Budowlanych w Solcu Kujawskim.

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli i Przemysłu Materiałów Budowlanych

z 25.IV.56 r. w sprawie zabezpieczenia terminowej realizacji ważniejszych inwestycji Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych w roku 1956 przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

Rozporządzenie Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli, Budownictwa Przemysłowego i Gospodarki Komunalnej

z 12.V.56 r. o instalacjach gazowych (Dziennik Ustaw).

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli, Budownictwa Przemysłowego i Gospodarki Komunalnej

z 12.V.56 r. w sprawie instalacji gazowych (Monitor Polski).

Pismo okólne Ministerstwa Nr 29

z 30.IV.56 r. L. dz. TE/5/4211/56 w sprawie sposobu realizacji zamówień na przezrocza techniczne.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 31

z 11.V.56 r. L. dz. GM/3/2305/56 w sprawie struktury organizacyjnej centralnych zarządów.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana jest na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie. Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1529-91-134, część 6. Dział 5. Rozdział 19, wpływy z wydawnctw

Cena 2 zł 50 gr

Drukarnia Akcydensowa W-wa, Tamka 3. 3.500. Zam. 1007 z dnia 24.V.56 r. Podpis. do druku 22.VI.56 r. Druk ukończono 26.VI.56 r. Obj. 1¼ druk. Pap. gazet. 50 g 61 × 86. B-7-26351.

ODBIORCA:

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.